

Saa var det i hvert Fald en Stilling, som man kunde agte. Men naar han kun vil gaa ind paa noget, naar Forholdene i Hæren og Flaaden kunne bringes i Overensstemmelse med hinanden, ser jeg heri en afgjort Uvillie mod i det hele at røre ved Forholdene. Er Stillingen den, antager jeg, at Hæren ikke og navnlig heller ikke Flaaden vil kunne skaffe sig de dygtige Folk, der ere egnede til at udføre det Arbejde, der skal udføres. Jeg vil derfor henstille, at Flertallet her i Salen tager et mere humant Standpunkt end Ministeren og tiltræder det af Mindretallet i Finansudvalget stillede Forslag. Naar Ministeren stiller sig afvisende og ikke har den menneskelige Følelse, som burde være raadende hos dem, der have Ansvaret for saa mange Mennesker, forekommer det mig, at Flertallet her i Salen burde tage Afstand fra Ministeren og stemme for vort Ændringsforslag.

Ordføreren (Carl Hansen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde nogle Bemærkninger om den Bevilling, der er foreslaaet til Slidsatsens Forhøjelse ved Garden, og han sagde i den Anledning, at der var sikkert Penge nok, der maatte kunne administreres med de Penge, der vare bevilgede, naar man indskrænkede sig til det nødvendige. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at gaa hen og se paa Gardens Beklædning. Jeg har set paa den, og i de senere Aar endda haft Lejlighed til at se lidt nærmere paa den, og jeg tror, at det ærede Medlem vil finde, at den er saa tarvelig, som det vel kan forsvares. Det er naturligt, at naar man maa give 20 pCt. — det er for Resten 22 pCt. — mere for en Klædning i 1912, end man gav i Aaret 1900, maa man, for at den skal holde lige længe, slide den saa meget nærmere. Forholdet er ogsaa saaledes ved Garden, at de, der have nogenlunde Raad til det, anskaffe sig private Klæder. Saadan burde det ikke være; Mandskabet burde kunne klædes saadan, at de selv synes, at de kunne være bekendte at færdes udenfor Kasernen i den Dragt, der udleveres dem. Med Hensyn til den anden Side af Sagen, Pudsemidlerne, maa jeg sige, at i Virkeligheden gælder det samme. Naar man ikke kan skaffe de nødvendige Pudsemidler for de 2 Øre pr. Mand pr. Dag, som bevilges, maa man lade være med at udlevere mere; end man kan faa for disse Penge, og saa maa Soldaterne selv afholde den øvrige Del af de nødvendige Udgifter. Jeg tror,

at det ærede Medlem gjorde Ret i at støtte os med Hensyn til denne forhøjede Bevilling af 5,000 Kr.

Saa sagde det ærede Medlem med Hensyn til Præsteofferet, at han kunde ønske, man var gaaet til Domstolene med denne Sag. Ja, dersom det er saadan, at Staten ikke med Nødvendighed skal betale disse Penge, vilde jeg ikke have noget imod, at man forsøgte det, men der kan ikke være nogen Tvivl om, at Staten er forpligtet til at betale, efter hvad der er oplyst for Finansudvalget. Det ærede Medlem henviste til, at Københavns Kommunes Borgere betalte deres Offer, naar Skattesedlen blev dem præsenteret, sammen med Kommuneskatten, og ligesaa er det sikkert i de andre Kommuner, hvor man har Garnisonering. Men dersom der i det Beløb, Kommunen betaler Præsterne, er inkluderet Offeret for militære, de menige Soldater og Underofficerer, vilde det være den paagældende Kommune, der havde Krav paa Staten, og jeg kan ingenlunde tro, at Københavns Kommune eller nogen anden Kommune i Landet vilde finde sig i at udrede Penge til Staten, som de ikke vare forpligtede til at udrede. Jeg tror da for Resten ikke, at Offeret for de militære er inkluderet i det Beløb, som Københavns Kommune betaler til Præsterne.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) ironiserede over den Gravalvor, hvormed man havde fremstillet Forholdeneovre paa Bornholm, hvilke Forhold nødvendiggjorde Opførelsen af en ny Magasinbygning derovre. Gravalvoren var i dette Tilfælde vistnok paa det ærede Medlems Side. Men det, han ankede over i denne Forbindelse, var nærmest, at man afholdt en Udgift, som man fandt nødvendig, af Penge, som man skaffede til Veje ved at sælge noget af Statens Materiel. Han sagde, at det var noget nyt, man her vilde indføre, og noget, som han meget vilde advare imod. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at det slet ikke er noget nyt, ingenlunde. Det har været gjort mange Gange, og det er ogsaa i og for sig meget forsvarligt, naar man blot ikke unddrager Bevillingsmyndigheden dens Indflydelse derpaa. Hvis man vil se paa indeværende Aars Finanslovsforslag, vil man finde ikke faa Sidestykker til, hvad her er foreslaaet. Jeg skal pege paa et Par, netop paa de militære Budgetter. Der findes Sp. 317—18 en Anmærkning, hvorefter Krigsministeren bemyndiges til at afhænde Bagladerifler af Model 1867, der ikke kunne omdannes til